

Naar schatten graven in het boek Deuteronomium

Mozes heeft het boek Deuteronomium handmatig geschreven. Hij was aan het hof van Faraó in woord en geschrift onderwezen.

Toen het volk Israël een koning kreeg, werd van dat eerste exemplaar weer handmatig een kopie gemaakt en aan de koning overhandigd.

De betekenis van het woord Deuteronomium komt van de woorden: *deuteros nomos* en dat betekent letterlijk: tweede wet en daarmee wordt bedoeld: een afschrift van de wet.

Die woorden staan in Deut. 17:18 waar het gaat om voorschriften voor de koning. Daar staat over de koning:

Wanneer hij nu op de koninklijke troon gezeten is, dan zal hij voor zich een afschrift laten maken van deze wet. (een deuteros nomos).

De kern van het boek Deuteronomium staat in Deut. 6:5 dat door onze Heiland geciteerd wordt als een wetgeleerde Hem vraagt, wat hij moet doen om het eeuwige leven te beërven. In Deut. 6:4-9 staat daarover geschreven:

4 Hoor, Israël: de Here is onze God; de Here is één!

In latere tijden werd het voor de Joden verplicht des morgens en des avonds deze tekstwoorden 4 t/m 9 als een belijdenis uit te spreken.

Deze belijdenis werd naar het begin woord: *Hoor* kortweg *Sjema* genoemd.

In heel deze Sjema gaat het om:

- Het liefhebben van God.
- De gehoorzaamheid aan Hem
- En het voortdurend denken aan Hem.

Eerst het begin van de Sjema:

De Heere is onze God, de Heere is één.

Rondom de Israëlieten woonden volken met andere goden; voor Israël gaat het erom dat de Heere hun God is. Voor hen is Hij één, dat wil zeggen: nimmer mogen zij naast Hem andere goden plaatsen en die aanbidden: *De Heere is één.*

Voor ons wil het zeggen: Heere, U bent mijn enige God en naast U wil ik geen enkele andere afgod hebben.

De laatste woorden uit de eerste brief van Johannes luiden : Kinderkens, wacht u voor de afgoden. (1 Joh. 5:21).

Wij hebben geleerd in 1 Cor. 10:13:

God is getrouw die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.

Dat is een heerlijke belofte maar die belofte wordt gelijk daarna gevolgd door de woorden uit vers 14:

Daarom mijn geliefden, ontvlucht de afgoderij.

Want hebben wij afgoden in ons leven, dan verliest de waarde van vers 13 zijn kracht en kunnen wij geen stand houden in de beproeving.

In 1 Petrus 4:3 staat over afgoderij:

Want er is tijd genoeg voorbijgegaan met het volbrengen van de wil der heidenen, toen gij wandeldet in allerlei losbandigheid, begeerten, dronkenschap, brassen, drinken en onzedelijke afgoderij.

Pornografie is een vorm van onzedelijke afgoderij.

In Col. 3:5/6 staat over afgoderij:

Doodt dan de leden, die op de aarde zijn: hoerij, onreinheid, hartstocht, boze begeerte en de hebzucht, die niet anders is dan afgoderij, om welke dingen de toorn Gods komt.

We gaan verder met Deut. 6:5 waar staat:

Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht.

Geheel uw hart, ziel en kracht. Dit is de hele mens. Die liefde uit zich in gedachten, woorden en daden. Die liefde moet ongedeeld zijn, vandaar de woorden: geheel.

Ook in het Oude Testament kende men de liefde tot God als het grote gebod. We gaan verder met Deut. 6:6

6 Wat ik u heden gebied, zal in uw hart zijn.

De woorden van God moeten in ons hart meegedragen worden, zodat ze één met ons worden en wij ze niet vergeten.

7 Gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis

zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat.

Altijd en overal en zal het woord van God de centrale plaats innemen.

We zullen het woord memoriseren en op een leuke en interessante wijze het op onze kinderen en kleinkinderen overbrengen, b.v. met leuke en opbouwende liedjes, zoals "bewaar je oog, bewaar je oog, voor wat je ziet, bewaar je mond, bewaar je mond, voor wat je spreekt enz."

Wanneer wij onderweg zijn kan het vaak heel interessant zijn om over het woord te spreken zoals bij de Emmaüsgangers. Zij verhalen in Lucas 24:32:

Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften opende?

We gaan verder met schatgraven in het boek Deuteronomium en lezen Deut. 27:11 t/m 16 waar staat:

11 Op die dag gebod Mozes het volk:

12 Wanneer gij de Jordaan overgetrokken zijt, zullen zich op de berg Gerizzim opstellen om het volk te zegenen: Simeon, Levi, Juda, Issakar, Jozef en Benjamin.

13 En op de berg Ebal zullen zich opstellen om te vervloeken: Ruben, Gad, Aser, Zebulon, Dan en Naftali.

14 Dan zullen de Leviëten met luider stem voor alle mannen in Israël betuigen:

15 Vervloekt is de man, die een gesneden of gegoten beeld maakt, een gruwel voor de Here, het maaksel der handen van een

werkman, en dit in het verborgene opstelt. En het gehele volk zal antwoorden: Amen.

Voordat de Israëlieten het land Kanaän binnentrokken, gaf Mozes het volk Israël de opdracht om een plechtige bijeenkomst te houden.

Op twee tegenover elkaar liggende bergen, namelijk de berg Ebal in het noorden (ruim 900 meter hoog) en de berg Gerizim in het Zuiden (ruim 800 meter hoog) moesten zij grote zuilachtige stenen oprichten, en daarop kalk strijken (27:4), waarop dan de woorden van de wet geschreven werden.

Op de helling van de berg Ebal zat de ene helft van het volk Israël en op de helling van de berg Gerizim zat de andere helft van het volk Israël. In het dal stonden dan de stenen zuilen met de geboden van God.

Met deze woorden duidelijk zichtbaar voor zich, moest de ene helft van de stammen eerst een zegen uitroepen over alle Israëlieten die gehoorzaam waren.

Daarna moest de andere helft een vloek uitroepen over allen die ongehoorzaam zouden zijn aan de woorden Gods.

En het volk was verplicht om "Amen" te zeggen, zowel als er een zegen werd uitgesproken alsook een vloek. Dus van beide berghellingen klonk telkens het plechtige "Amen" van het gehele volk.

- Er zou komen een zegen op gehoorzaamheid.
- En er zou komen een vloek op ongehoorzaamheid.

En tussen die twee was geen middenweg.

En het is duidelijk dat ook in ons leven op gehoorzaamheid zegen rust en op ongehoorzaamheid Gods toorn en vloek.

In Johannes 3:36 staat:

Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.

Willen wij echter gehoorzaam zijn, dan mogen wij ook rekenen op het bloed van Christus als het soms mis gaat zoals staat in 1 Petrus 1:2

Uitverkorenen naar de voorkennis van God, de Vader, in heiliging door de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenging met het bloed van Jezus Christus: genade en vrede worde u vermenigvuldigd.

We gaan verder met Deut. 6:16

Vervloekt is hij, die zijn vader of moeder veracht. En het gehele volk zal zeggen: Amen.

Men kwam en komt ook nu nog onder een vloek als men zijn vader of moeder veracht. In het nieuwe testament wordt dit woord in positieve zin aangehaald door Paulus in Efeze 6:2 waar staat:

Eer uw vader en uw moeder – dat is immers het eerste gebod, met een belofte – opdat het u welga en gij lang leeft op aarde.

Hier noemt Petrus het eren van vader en moeder het eerste gebod. Hoe kan dat want het eerste gebod is toch dat wij de Here onze God zullen liefhebben met heel ons

hart en geen andere afgoden voor Zijn aanzicht zullen hebben ?

Daar is de volgende verklaring voor:
Mozes kreeg de tien geboden op twee tafels van steen.

Op de eerste tafel stonden vier geboden met betrekking tot de liefde tot God en op de tweede tafel stonden zes geboden met betrekking tot de liefde tot de naaste.

Het eren van vader en moeder is het eerste gebod van de tweede tafel; het eerste gebod met betrekking tot de liefde tot de naaste.

Wie zijn vader of moeder niet eert, komt onder een vloek en ten gevolge daarvan kunnen er belemmeringen zijn in het leven van zo iemand.

Maar als men nu nare dingen of verachtelijke dingen van zijn vader of moeder heeft meegemaakt, hoe kan ik ze dan eren?

Wel, men hoeft die dingen niet te vergoelijken of het in alles met hun handelswijze eens te zijn.

Maar het is goed om het zo te hebben in je innerlijk: ik wil ze eren omdat het woord het zegt. Ik ben de Heer dankbaar voor het feit dat Hij mijn leven geleid heeft en dat ik uit deze vader en moeder geboren ben en dat zij ook in mij hebben geïnvesteerd.

En wanneer men ze niet geëerd heeft, zoals het gebod des Heren ons zegt, dan is het goed om dat als zonde aan de Heer te belijden en om vergeving te vragen.

Het gevolg zal zijn dat de vloek wordt opgeheven en de belofte in werking treedt: *Het zal u welgaan en gij zult lang leven op aarde.*

De tien geboden worden ook duidelijk genoemd in Exodus 20.

Het zesde gebod luidt: *gij zult niet doodslaan.*

Dat betekent dat wij onze naaste niet alleen met de daad, maar ook niet door woorden of gedachten doden (haten), daar dat gelijk staat aan doodslag. Ook zullen wij ons eigen leven niet moedwillig in gevaar brengen.

In Romeinen 12:19 staat:

Wreekt uzelf niet, geliefden, maar laat plaats voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, spreekt de Here.

En in 1 Johannes 3:15 staat:

Een ieder, die zijn broeder haat, is een mensenmoorder en gij weet, dat geen mensenmoorder eeuwig leven blijvend in zich heeft.

Door het plegen van abortus of daartoe aanzetten komt men ook onder de vloek van dit zesde gebod "gij zult niet doden".

Slechts na diep berouw en belijdenis kan men een beroep doen op vergeffenis en vrijwaring van de vloek der wet zoals in Galaten 3:13-14 staat:

Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden; want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt.

Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen in Jezus Christus, op-

dat wij de belofte des Geestes ontvangen zouden door het geloof.